

MODEL SAMOCHODU

Młodym entuzjastom modelarstwa samochodowego przedstawiamy nowy model samochodu osobowego o ciekawej nowoczesnej sylwetce, który będą mogli wykonać z grubszego kartonu, kawałka płyty spilśnionej oraz tektury. Bardziej odpowiednim materiałem byłaby przszpanowa tekturka o gładkiej błyszczącej powierzchni.

Dla ułatwienia pracy całe nadwozie samochodu wraz z podwoziem narysujemy w postaci siatki na prostokątnym kawałku kartonu (lub tekturki o wymiarach 284×76 mm (rys. 1)).

Najpierw przeprowadzamy wzdłuż przez środek prostokąta cienką linię pomocniczą, czyli tzw. oś symetrii. Następnie odmierzamy od osi symetrii z obu stron po 18 mm i przeprowadzamy przez wyznaczone punkty dwie cienkie linie, określające szerokość podwozia i obudowy wierzchniej, czyli nadwozia samochodu, i oznaczone literami A, B, C, D.

Teraz od krawędzi BC, od punktu „S” odmierzamy w lewo (do punktu „p”) — 8 mm na zakładkę tylną, potem od punktu „p” do punktu „k” 116 mm na podwozie. Ponieważ boki samochodu będą dłuższe od podwozia z tyłu o 2 mm, a z przodu o 9 mm, wyznaczamy te różnice za pomocą linii „r” (od „p” w prawo) i linii „i” (od „k” w lewo) tak, że ogólna długość boku samochodu wyniesie 127 mm, a jego wysokość 20 mm.

Następnie od punktu „i” i „r” odmierzamy do środka 9 i 11 mm i wyznaczamy linią pomocniczą krawędź przednią i tylną boku samochodu. Punkty „t” i „u” łączymy cienką linią pomocniczą. Te same wielkości odmierzamy z drugiej strony osi symetrii.

Od punktu „t” odmierzamy w prawo 38 mm i wyznaczamy punkt „w” równoległy do punktu „l”, a od punktu „l” odmierzamy w prawo 9 mm i wyznaczony tam punkt „m”, łączymy z punktem „w” linią skośnie nachyloną. Linia ta wyznaczy nam oparcie szyby przedniej.

W podobny sposób wyznaczamy te odległości z drugiej strony osi symetrii. Następnie od punktu „m” odmierzamy w prawo 41 mm i wyznaczamy punkt „n”. Od tego punktu znowu odmierzamy w prawo 11 mm i wyznaczamy punkt „o”. Od linii „n-o” odmierzamy w dół 4 mm i wyznaczamy punkt „y”. Punkt ten łączymy linią skośnie nachyloną z punktem „m” i „z” znajdującym się na przecięciu linii „t-u” z linią „o-z” (linia ta będzie stanowiła krawędź oparcia dachu nadwozia i szyby tylnej). Linia „t-w” — stanowić będzie krawędź górną maski silnika, a linia „z-u” krawędź górną bagażnika.

Od punktu „t” odmierzamy w kierunku osi symetrii 2 mm i wyznaczamy punkt „j”. Oba te punkty łączymy linią, która będzie stanowić przednią krawędź maski silnika. Punkt „j” połączymy również grubszą kreską z punktem „x”, uzyskując w ten sposób pełny zarys boków nadwozia.

Następnie od punktu „k” odmierzamy w lewo 13 mm i wyznaczamy punkt „h”, od którego odmierzamy znowu w lewo 3 mm i wyznaczamy punkt „g”. Z punktów tych („k”, „h”, „g”) wykreślamy linie prostopadłe do osi symetrii, przerywając je przez szerokość środkowej części podwozia. Linie te będą ograniczać przednią część maski samochodu.

Pozostałe odległości od punktu „g” do „f” (37 mm), od „f” do „e” (12 mm), od „e” do „d” (42 mm), od „d” do „c” (13 mm), od „c” do „b” (29 mm) i od „b” do „a” (9 mm) wyznaczamy w podobny sposób i przeprowadzamy z wyznaczonych punktów linie przerywane przez środkową część siatki modelu.

W celu właściwego ustawienia boków przy składaniu modelu (prawie prostopadłego do spodu) nacinaemy

karton lub preszpan wzdłuż linii „x-1” od strony zewnętrznej. Tak samo natniemy karton wzdłuż linii wyznaczonej punktami „b”, „d”, „e”, „g”, „h”, „x” i „1”.

Natomiast w punkcie „f” i „c” nacinamy karton od strony wewnętrznej.

W miejscach nacięć załamujemy karton zależnie od potrzeby, do środka lub na zewnątrz. Załamywanie zaczynamy od podwozia modelu. Boki modelu nachylamy nieco do środka, aby można było oprzeć na ich brzegach pozostałe części nadwozia (maskę, szybę, daszek, bagażnik). Nachylenie boków jest uwidocznione na przekroju poprzecznym wzdłuż linii A-B (rys. 5).

Wnętrze nadwozia usztywniamy kawałkiem płyty spłsnionej o wym. $8 \times 126 \times 35$ mm, ściętej odpowiednio z przodu i z tyłu. Płytę przyklejamy do podłogi modelu zwykłym klejem stolarskim. Górną część nadwozia wzmacniamy dwoma łącznikami o wym. 50×70 mm wyciętymi z kartonu lub tekturki wg rys. 3. Łączniki przyklejamy do ścianek wewnętrznych równo z krawędziami „w-m” i „y-z”. Łączniki te są krótsze o 2 mm od szerokości modelu, aby spowodowały pochYLENIE JEJC boków (po przyklejeniu) do środka.

Elementy środkowej części nadwozia układamy i przyklejamy do przekrojów boków, sprawdzając uprzednio, czy są do nich dobrze dopasowane. Szybę przednią sklejaemy z łącznikiem przednim, obciążając mocno obudowę na masce.

Ponieważ tylna część obudowy może być jeszcze odchylona, trzeba docisnąć szybę palcami do łącznika przedniego. Po przyklejeniu szyby przedniej układamy daszek i przyklejamy szybę tylną do łącznika tylnego, dociskając ją tylko z wierzchu. Następnie układamy wierzch bagażnika i sklejaemy zakładkę tylną.

Po zaschnięciu kleju, oczyszczamy model z resztek kleju (nożykiem lub żyletką) i przymocowujemy do niego, w odległości 3–4 mm od dolnej krawędzi, 4 kółka (przednie w odległości 8 mm od przodu, tylne na linii załamania daszka z szybą tylną). Otworki w kółkach powinny być nieco większe od średnicy gwóźdźków lub szpilek, aby kółka mogły luźno się obracać.

Model można pomalować barwnym lakierem lub emalią elastyczną f-my Humbrol sprzedawaną w komisach w 20-gramowych puszkach.

Józef Świecik